

Steen Folke (VS):

Jeg skal undlade at komme med for mange gentagelser og gøre det relativt kort.

Det er ikke noget tilfælde, at kapitalindtægter beskattes så løstagtigt, som det er tilfældet i vores samfund. Staten varetager de besiddendes interesser i et kapitalistisk samfund. Men det betyder ikke, at det ikke trods alt skulle være muligt at tage fat på nogle af de mest oplagte urimeligheder i hele skattesystemet, og de sorte penge er et sådant oplagt urimeligt fænomen. Det er klart, at det virker som en provokation over for lønarbejderne, at staten ikke gør noget reelt ved problemet, samtidig med at den gang på gang griber ind i arbejdsmarkedets forhold og beskærer lønindkomsterne.

VS er medforslagsstiller til dette forslag, fordi vi mener, at det tager fat på problemet med de sorte penge på en rimelig måde. Det vigtigste i forslaget er uden tvivl kravet om, at værdipapirerne faktisk skal registreres. Det er nødvendigt for at få dem frem i lyset. Hvordan beskatningen så skal foregå, mener jeg man kan diskutere. Måske har vi også brug for at tale lidt mere med vore medforslagsstillere om et enkelt ord i forslaget, nemlig ordet »endelig«, som flere ordførere har hæftet sig ved. I VS har vi i hvert fald ikke forstået dette »endelig« i betydningen »definitiv«. Jeg mener, at skatteministerens indvendinger på dette punkt må overvejes af forslagsstillerne.

Men ellers giver jeg ikke så forfærdelig meget for skatteministerens positive holdning til forslaget. Det er det sædvanlige med, at man arbejder med tingene, og at der sidder udvalg osv. Når tidens fylde kommer, som det vist hedder, kan det være, at der kommer et forslag ud af det. Det giver vi ikke så forfærdelig meget for. Vi vil godt have lidt klarere tilsagn og se egentlige forslag.

Jeg er godt klar over, at det nok ikke er muligt at lokke skatteministeren til at sige noget mere konkret i dag, men én ting vil jeg dog godt forsøge, og det er at få et svar fra ministeren på, om han vil være med til at kræve en registrering af værdipapirer, sådan som det foreslås her, for det er en helt uomgængelig forudsætning for overhovedet at begynde at gøre noget ved disse sorte penge. Og det mener jeg måske nok ministeren burde kunne udtale sig relativt klart om, om det er noget, han vil være med til. Så kan vi på et senere tidspunkt nærmere drøfte beskatningsformen på den ene og

den anden måde; det er efter min mening noget mindre centralt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Vi har jo tidligere drøftet et lignende forslag her i tinget, og det forslag, vi har drøftet, har nu undergået forskellige forandringer. For det første den, at der nu er tre partier: kommunisterne, VS og SF, der samlet har fremsat dette forslag også for at spare tinget for særskilt at behandle enkelte forslag, som de tre partier måske kunne tænke sig at fremsætte enkeltvis.

Nu er det et beslutningsforslag, og det er fremsat som et sådant for at undgå de tekniske diskussioner, vi har haft ved tidligere lejligheder, afgrænsningen af, hvilke gældsforhold der skulle registreres, og i det hele taget teknikken i det. Det har da også været kendetegnende for debatten i dag, at man ikke så meget har diskuteret teknik som politisk hensigt, og det var i og for sig netop formålet at få disse politiske hensigter frem i folketinget.

Jeg vil gerne i denne forbindelse takke skatte- og afgiftsministeren for, mener jeg, den meget positive modtagelse af de intentioner, der ligger i dette fællesforslag.

Jeg vil godt prøve på ligesom at dimensionere de enkelte ting i forslaget. Det er jo rigtigt, at der af den obligationsmasse, som er versterende, ligger en meget stor del i banker og sparekasser og forsikringselskaber. I den seneste statistik, jeg har kunnet se – det var fra 1973 – var der en obligationsmasse på 138 mia kr. af disse børsnoterede obligationer. Heraf ligger en hel del i disse pengeinstitutter, og der er ingen tvivl om, at det skattemæssige dér er i orden, og at der dér ikke er nogen uddragne indtægter af betydning at finde. Men der ligger en 73 mia kr. på andre hænder – det er altså privatpersoner, der ejer obligationer – og jeg vil mene, at en meget stor del af disse obligationer ligger rundt omkring i forskellige private bankbokse og aldrig nogen sinde har været i nærheden af en selvangivelse, hverken med hensyn til formueangivelse eller med hensyn til opgivelse af renteindtægter. Der er skudt på forskellige beløb i denne forbindelse – jeg har set nogle økonomer skyde på omkring 20 mia kr. – og det betyder dog en renteindtægt på et par milliarder kroner og et skattetab på 1 mia kr. om året for staten.

Jeg synes også, man må se dette forslag i lyset af den vanskelige økonomiske situation, vi